

En tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning	4
2	Förslag till lag om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023	5
3	EU-förordningen	8
3.1	Bakgrund	8
3.2	EU-förordningens innehåll	8
3.2.1	Syftet med solidaritetsbidraget	8
3.2.2	Ett tillfälligt solidaritetsbidrag	9
4	En ny lag om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023	11
4.1	Det bör införas tillfälliga åtgärder i Sverige som motsvarar solidaritetsbidraget.....	11
4.2	En tillfällig skatt på extraordinära vinster ska införas genom en ny lag	13
4.3	Skattskyldighet	14
4.4	Beskattningsunderlag.....	16
4.5	Skattesats	18
5	Förfarandet för uttag av den tillfälliga skatten på extraordinära vinster	18
5.1	Utgångspunkter för förfarandet	18
5.2	Uppgiftsskyldighet och revision	19
5.2.1	Uppgiftsskyldighet på begäran	19
5.2.2	Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet.....	21
5.2.3	Revision	22
5.3	Beslut och underrättelse om beslut om tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag	23
5.4	Betalning av den tillfälliga skatten	24
5.5	Övriga bestämmelser om förfarandet	24
5.6	Personuppgiftsbehandling.....	27
5.7	Sekretess	29
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	30
7	Konsekvensanalys	31
7.1	Syfte och alternativa lösningar	31
7.2	Offentligfinansiell effekt	32
7.3	Effekter för företagen	32
7.4	Övriga effekter.....	34
7.5	Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	34
7.6	Förslagets förenlighet med EU-rätten.....	35
8	Författningskommentar	35

8.1	Förslaget till lag om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023	35
-----	---	----

1 Sammanfattning

Rysslands invasion av Ukraina och agerande på energimarknaden har kraftigt ändrat förutsättningarna för den europeiska energimarknaden. Europeiska hushåll och företag står nu inför en vinter med mycket högre energipriser än normalt. Inom EU har det beslutats om en rad åtgärder för att bemöta de höga energipriserna.

Rådet enades den 30 september 2022 om en rad förslag som införs genom förordningen (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna, nedan EU-förordningen. Förordningen finns i bilagan.

En av åtgärderna i EU-förordningen gäller ett tillfälligt s.k. solidaritetsbidrag. Solidaritetsbidraget ska enligt förordningen betalas av vissa företag inom sektorn för fossila bränslen och motiveras av att företag inom denna bransch under den pågående energikrisen gör vinster som vida överstiger de normala. Solidaritetsbidraget ska tillämpas av medlemsstaterna om inte andra motsvarande nationella åtgärder har införts senast den 31 december 2022.

I denna promemoria finns förslag om införandet av en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag som motsvarar reglerna om ett tillfälligt solidaritetsbidrag enligt EU-förordningen. Förslaget omfattar företag vars nettoomsättning under beskattningsåret 2023 till minst 75 procent är hänförlig till verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Till den del dessa företags skattemässiga överskott under år 2023 överstiger det genomsnittliga skattemässiga resultatet under år 2018–2021 med mer än 20 procent, ska utöver den ordinarie bolagsskatten om 20,6 procent också en tillfällig skatt på extraordinära vinster om 33 procent utgå.

De nya bestämmelserna, som införs i en ny tillfällig lag, föreslås träda i kraft den 1 januari 2023 och tillämpas på det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2022.

2 Förslag till lag om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

2 § Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska betalas till staten och ska behandlas som en statlig inkomstskatt för juridiska personer.

Skatten ska anses utgöra statlig inkomstskatt vid avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Ord och uttryck i lagen

3 § Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.

4 § Med *verksamhet inom sektorn för fossila bränslen* avses näringsverksamhet där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från ett eller flera av följande verksamhetsområden:

- utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol,
- petroleumraffinering,
- tillverkning av stenkolsprodukter.

Skattskyldighet

5 § Skattskyldig är en svensk juridisk person som bedriver verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Skattskyldig är också en utländsk juridisk person som bedriver sådan verksamhet från ett fast driftställe i Sverige.

Beskattningsunderlag

6 § Den tillfälliga skatten tas ut på ett beskattningsunderlag som utgörs av den del av den beskattningsbara inkomsten som överstiger 120 procent av ett jämförelsetal beräknat enligt 7 §. Med beskattningsbar inkomst avses underlaget för statlig inkomstskatt enligt 65 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229).

7 § Jämförelsetalet uppgår till ett belopp som motsvarar den skattskyldiges genomsnittliga beskattningsbara inkomst under en period om fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Perioden ska dock bara omfatta beskattningsår som påbörjas före den 1 januari 2022. Om den skattskyldige inte har bedrivit näringsverksamhet under fyra på varandra följande beskattningsår under den angivna

perioden, ska jämförelsetalet beräknas baserat på de beskattningsår som omfattas av nämnda period.

Om den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten är negativ ska jämförelsetalet anses uppgå till noll kronor.

Skattens storlek

8 § Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster är 33 procent av beskattningsunderlaget.

Förfarandet

9 § Den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag är på begäran av Skatteverket skyldig att lämna de uppgifter som behövs för att verket ska kunna bedöma skattskyldigheten.

Skatteverket får förelägga den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen att lämna uppgifterna.

Ett föreläggande enligt andra stycket får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Då gäller bestämmelserna om vitesföreläggande i 44 kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

10 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag.

Ett föreläggande enligt första stycket får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Då gäller bestämmelserna om vitesföreläggande i 44 kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

11 § Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än den som revideras. I fråga om revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

12 § Skatteverket ska besluta om skatt enligt denna lag på grundval av de uppgifter som

- har lämnats enligt 9 §,
- har lämnats i en inkomstdeklaration enligt 31 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för det beskattningsår som lagen tillämpas, och
- i övrigt har kommit fram vid utredning.

Skatteverket ska räkna fram jämförelsetalet enligt 7 § på grundval av de uppgifter som framgår av beslut om slutlig skatt för respektive beskattningsår. Med slutlig skatt avses även skatt som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol.

Underrättelse om beslut om skatt enligt denna lag ska skickas till den skattskyldige senast den 15 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång.

13 § Skatt beräknad enligt denna lag ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om skatt fattades.

De förfallodagar som avses i första stycket framgår av 62 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

14 § I fråga om handläggning i övrigt enligt denna lag gäller i tillämpliga delar det som sägs i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

- proportionalitetsprincipen i 2 kap. 5 §,
- Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera i 40 kap.,
- ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap.,
- bevissäkring i 45 kap. och 69 kap. 2–12 §§,
- betalningssäkring i 46 kap. och 69 kap. 13–18 §§,
- uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap.,
- skattetillägg i 49 kap.,
- befrielse från särskilda avgifter i 51 kap.,
- beslut om särskilda avgifter i 52 kap.,
- företräदारansvar i 59 kap. 12–21 §§,
- betalning och återbetalning av skatter i 61–65 kap.,
- omprövning, överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal i 66 och 67 kap.,
- besluts verkställbarhet i 68 kap.,
- indrivning i 70 kap., och
- verkställighet i 71 kap.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.
 2. Lagen tillämpas för det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2022.
 3. Lagen upphör att gälla vid utgången av 2023.
 4. Den upphävd lagen gäller dock fortfarande för det beskattningsår som anges i 2.

3 EU-förordningen

3.1 Bakgrund

Rysslands invasion av Ukraina och agerande på energimarknaden har kraftigt ändrat förutsättningarna för den europeiska energimarknaden. Europeiska hushåll och företag står nu inför en vinter med mycket högre energipriser än normalt.

Den 9 september 2022 hölls ett extrainkallat möte i rådet för transport, telekommunikation och energi (TTE-rådet), där rådet kom överens om att uppdra till Europeiska kommissionen att ta fram förslag på hur EU samlat kan hantera de hastigt ökande energipriserna och de stora svängningarna på elmarknaden. Den 14 september 2022 presenterade Europeiska kommissionen ett förslag till förordning (Interinstitutional File: 2022/0289(NLE)).

Rådet enades den 30 september 2022 om en rad förslag som beslutades genom förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna, förkortad EU-förordningen (EU-förordningen finns i *bilaga*). Förordningen består av förslag för att minska elkonsumenterna i EU, att införa ett intäktstak som gäller vissa kraftslag i den energiproducerande sektorn samt att införa ett s.k. solidaritetsbidrag som ska betalas av företag inom den fossila sektorn. Medel från intäktstaket och solidaritetsbidraget ska användas av medlemsstaterna bl.a. för ekonomiska stödåtgärder till energislutkunder.

3.2 EU-förordningens innehåll

3.2.1 Syftet med solidaritetsbidraget

Av EU-förordningen framgår bland annat följande. Från och med september 2021 har mycket höga priser på elmarknaderna noterats vilket främst är en konsekvens av det höga priset på gas, som används för att generera el. Sedan februari 2022, när den ryska militärens aggression mot Ukraina trappades upp, har tillgången på gas minskat markant. Den ryska invasionen av Ukraina har också medfört en osäkerhet i fråga om tillgången på andra handelsvaror, såsom kol och råolja, som används av kraftgenererande installationer. Detta har resulterat i ytterligare väsentliga ökningar av volatiliteten. Parallellt med detta har de exceptionellt höga temperaturerna som uppmäts under sommaren 2022 ökat efterfrågan på el för kylning, vilket har ökat trycket på elproduktionen samtidigt som elproduktionen från vissa teknologier avsevärt har understigit historiska nivåer på grund av tekniska och väderberoende omständigheter.

Av EU-förordningen framgår vidare att störningarna på energimarknaden, som har orsakats av att en av de stora aktörerna på marknaden har minskat tillgången på gas i samband med den ryska militärens aggression mot Ukraina och därigenom inlett ett hybridkrig, har utlöst en krissituation som kräver att brådskande, tillfälliga och exceptionella ekonomiska åtgärder införs för att hantera effekterna för konsumenterna och företag. Om detta inte hanteras skyndsamt, kan krissitua-

tionen få allvarliga skadliga effekter på inflationen, marknadsaktörernas likviditet och ekonomin som helhet.

I EU-förordningen anges att det krävs en enad och välkoordinerad unionsomfattande insats för att hantera den kraftiga ökningen av elpriserna och prisernas påverkan på hushållen och industrin. Nationella åtgärder, som inte är koordinerade, skulle kunna påverka den inre energimarknadens funktion, äventyra försörjningstryggheten och leda till ytterligare prisökningar i de medlemsstater som är mest påverkade av krisen. Det är därför avgörande att åtgärder som påverkar den inre elmarknaden koordineras inom EU för att bevara och stärka den nödvändiga solidariteten mellan medlemsstaterna.

Enligt EU-förordningen är ett solidaritetsbidrag för företag inom den fossila industrin med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna en lämplig åtgärd för att hantera extraordinära vinster i dessa företag på grund av de oförutsedda omständigheterna på energimarknaden. De aktuella företagen har, utan att väsentligt ha förändrat sin kostnadsstruktur eller ökat sina investeringar, fått se sina vinster öka med anledning av krigets tillfälliga och oförutsedda omständigheter, minskad tillgång på energi och ökad efterfrågan på energi på grund av rekordhöga temperaturer. De extraordinära vinsterna motsvarar inte någon regelbunden vinst som dessa företag skulle eller kunde ha förväntat sig att uppnå under normala omständigheter, om de oförutsedda händelserna på energimarknaden inte hade ägt rum.

Enligt skälen i EU-förordningen är tanken med solidaritetsbidraget att det ska fungera som en omfördelningsåtgärd i syfte att försäkra att de företag som redovisar extraordinära vinster med anledning av de oförutsedda omständigheterna, bidrar proportionerligt till att mildra effekterna av energikrisen på den inre marknaden. Solidaritetsbidraget utgör en enad och koordinerad åtgärd som, i en anda av solidaritet, genererar ytterligare medel för medlemsstaterna, som i sin tur kan ge ekonomiskt stöd till hushåll och företag som är hårt drabbade av de mycket höga energipriserna samtidigt som det säkerställs lika villkor inom hela EU och den inre marknaden.

3.2.2 Ett tillfälligt solidaritetsbidrag

EU-förordningen innehåller obligatoriska bestämmelser om ett tillfälligt solidaritetsbidrag som ska användas för att stödja slutliga energikunder. Den legala grunden för förordningen är art. 122.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Solidaritetsbidraget definieras i EU-förordningen (artikel 2.19) som en tillfällig åtgärd avsedd att hantera övervinster för unionsföretag och fasta driftställen med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna för att mildra den exceptionella prisutvecklingen på energimarknaderna för medlemsstater, konsumenter och företag. Enligt EU-förordningen är solidaritetsbidraget av tillfällig karaktär och ska endast tillämpas på övervinster som genererats under räkenskapsåren 2022 och/eller 2023 (artikel 18).

Övervinster från unionsföretag och fasta driftställen med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna ska omfattas av ett

obligatoriskt tillfälligt solidaritetsbidrag, såvida inte medlemsstaterna har antagit motsvarande nationella åtgärder (artikel 14.1).

Med övervinster avses, enligt EU-förordningen (artikel 2.18), skattepliktiga vinster, såsom fastställs enligt nationella skatteregler under räkenskapsåret 2022 och/eller räkenskapsåret 2023 och under resten av respektive räkenskapsår, som härrör från verksamhet i unionsföretag och vid fasta driftställen med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna och som överstiger den genomsnittliga skattepliktiga vinsten under fyra beskattningsår med start den 1 januari 2018 eller senare med 20 procent. Om genomsnittet av den skattepliktiga vinsten under dessa fyra beskattningsår är negativt, ska den genomsnittliga skattepliktiga vinsten anses vara noll vid beräkningen av det tillfälliga solidaritetsbidraget (artikel 15).

Beräkningen för att fastställa underlaget för solidaritetsbidraget (dvs. övervinsten) följer även av artikel 15 i EU-förordningen. Procentsatsen för att beräkna det tillfälliga solidaritetsbidraget ska uppgå till minst 33 procent av underlaget såsom det fastställs enligt artikel 15 i EU-förordningen (artikel 16.1). Det tillfälliga solidaritetsbidraget ska tas ut utöver de ordinarie skatter och avgifter som är tillämpliga enligt nationell rätt (artikel 16.2).

Av EU-förordningen (artikel 2.17) framgår att med unionsföretag och fasta driftställen med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna avses unionsföretag eller fasta driftställen, som genererar minst 75 procent av sin omsättning från ekonomisk verksamhet inom utvinning, gruvdrift, raffinering av olja eller tillverkning av stenkolsprodukter (såsom avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden).

EU-förordningen innehåller också en artikel (17) där det anges hur intäkterna från solidaritetsbidraget ska användas. Det handlar t.ex. om olika nationella stödåtgärder för att mildra effekterna av höga energipriser, för att minska energiförbrukningen eller för att stimulera investeringar i bl.a. förnybar energi. I artikeln nämns bland annat ekonomiska stödåtgärder för energislutkunder, särskilt utsatta hushåll samt åtgärder för att stödja företag i energiintensiva industrier.

Medlemsstaterna ska genomföra EU-förordningens obligatoriska regler om ett tillfälligt solidaritetsbidrag senast den 31 december 2022 (artikel 14.3) eller införa motsvarande nationella åtgärder senast samma dag.

Medlemsstaterna ska säkerställa att antagna motsvarande nationella åtgärder har liknande mål och omfattas av liknande regler som det tillfälliga solidaritetsbidraget enligt EU-förordningen samt att åtgärderna genererar jämförbara eller högre intäkter än de uppskattade intäkterna från solidaritetsbidraget (artikel 14.2).

4 En ny lag om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023

4.1 Det bör införas tillfälliga åtgärder i Sverige som motsvarar solidaritetsbidraget

Promemorians bedömning: Det bör införas regler i svensk rätt som motsvarar bestämmelserna om solidaritetsbidrag i rådets förordning om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna. Reglerna berör företag inom den fossila industrin med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna, förkortad EU-förordningen, är ett solidaritetsbidrag för företag inom den fossila industrin med verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna en lämplig åtgärd för att beskatta extraordinära vinster i dessa företag som uppkommit på grund av de oförutsedda omständigheterna på energimarknaden (se avsnitt 3.2.1).

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat och ska i Sverige behandlas som svensk lag. En sådan rättsakt bör som utgångspunkt inte inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt eftersom några särskilda åtgärder för att införliva en förordning generellt sett inte får vidtas. Den aktuella EU-förordningen ger dock medlemsstaterna alternativa handlingsvägar i ett antal frågor, bland annat angående hur åtgärden införs. Av artikel 14.1 i EU-förordningen framgår att medlemsstater som har antagit nationella åtgärder som motsvarar solidaritetsbidraget inte behöver tillämpa bestämmelserna i förordningen om solidaritetsbidrag.

”Antagen motsvarande nationell åtgärd” definieras i artikel 2.21 som lagstiftning som har antagits och offentliggjorts senast den 31 december 2022 och som bidrar till överkomliga energipriser. I artikel 14.2 förtydligas att medlemsstater som inför motsvarande åtgärder ska säkerställa att de nationella reglerna har liknande mål, liknande regelverk och ger lika mycket eller mer skatteintäkter jämfört med solidaritetsbidraget. Innebörden av motsvarande syfte och likvärdigt regelverk utvecklas i skäl 63. Motsvarande nationella regler ska anses ha ett motsvarande syfte om de bidrar till överkomliga energipriser. Vidare ska de nationella reglerna anses vara ett motsvarande regelverk om de gäller för verksamheter inom råpetroleum-, naturgas-, kol- eller raffinaderisektorerna, innehåller regler om en skattebas, en skattesats och tillser att skatteintäkterna används för ett motsvarande ändamål som solidaritetsbidraget enligt förordningen.

EU-förordningen medger således att medlemsstaterna antingen tillämpar reglerna om solidaritetsbidrag i förordningen (och kompletterar dem i nationell lagstiftning vid behov) eller inför motsvarande nationella bestämmelser som

tillämpas i stället. Vid bedömningen av vilket av dessa alternativ som är lämpligast för svenskt vidkommande bör följande omständigheter beaktas.

Regeringsformen innehåller inte någon definition av begreppen skatt och avgift. Av förarbetena till regeringsformen framgår att en skatt kan karaktäriseras som ett tvångsbidrag till det allmänna utan direkt motprestation (prop. 1973:90 s. 213, jfr även s. 140). Detta gäller inte bara när pålagan har motiverats med behovet av en inkomstförstärkning utan också när den främst fullföljer ett stabiliseringspolitiskt, försörjningspolitiskt eller annat sådant syfte (samma prop. s. 220). Med avgift menas vanligen en penningprestation som betalas för en specificerad motprestation från det allmänna. Bedömningen är att det solidaritetsbidrag som följer av förordningen utgör en skatt från svensk rättslig synvinkel.

EU-förordningen bedöms inte vara tillräckligt detaljerad för att ensam kunna ligga till grund för uttag av skatt och den innehåller olika valmöjligheter för medlemsstaterna. Ett exempel är att det i artikel 15 anges att skatten ska tas ut under beskattningsår 2022 och/eller 2023. Av artikel 16.1 framgår också att skattesatsen ska vara minst 33 procent. För att öka tydligheten och säkerställa att de grundläggande krav på skattelagstiftning som uppställs i Sverige är uppfyllda bedöms det mest lämpliga alternativet vara att det införs en heltäckande ny lag med regler som motsvarar förordningens bestämmelser om solidaritetsbidrag.

Bestämmelserna i den nya lagen bör utformas så att de passar väl in i det svenska skattesystemet och redan etablerade begrepp bör användas i möjligaste mån. Detta är i enlighet med förordningen som exempelvis hänvisar till nationell lagstiftning i artikel 2.12 (räkenskapsår) och 2.18 (övertvinster). Det är vidare lämpligt att bestämmelserna i den nya lagen utformas så att de nära anknyter till EU-förordningens bestämmelser om solidaritetsbidrag. Bestämmelserna bör därför inte ges en bredare utformning än vad som följer av förordningen och inte heller omfatta andra situationer än vad som följer av förordningen. Syftet med åtgärden kommer därmed att motsvara syftet med solidaritetsbidraget. Av konsekvensanalysen framgår att även kravet på att motsvarande nationella åtgärder ska ha en liknande effekt bedöms vara uppfyllt (se avsnitt 7.2). Samtliga kriterier för att förslaget ska vara en motsvarande åtgärd bedöms därmed vara uppfyllda.

Enligt artikel 17 ska intäkter från solidaritetsbidraget användas för några särskilt angivna syften (se avsnitt 3.2.2). Budgetmässiga överväganden ligger dock utanför förslaget om införandet av den tillfälliga skatten på extraordinära vinster för vissa företag.

Sammanfattningsvis är bedömningen att det bör införas regler i svensk rätt som motsvarar bestämmelserna om solidaritetsbidrag i EU-förordningen vilket innebär att dessa regler tillämpas i stället för förordningen, i tillämpliga delar.

4.2 En tillfällig skatt på extraordinära vinster ska införas genom en ny lag

Promemorians förslag: Det ska införas en ny lag om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023. Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska betalas till staten och ska behandlas som en statlig inkomstskatt för juridiska personer. Skatten ska även anses utgöra en statlig inkomstskatt vid tillämpning av lagen om avräkning av utländsk skatt.

Ord och uttryck i den nya lagen ska ha samma betydelse som i inkomstskattelagen om inte annat anges.

Skälen för promemorians förslag: Som konstateras ovan är bedömningen att det är lämpligt att införa motsvarande nationella regler som det solidaritetsbidrag som finns i EU-förordningen. Det föreslås därför att det bör införas en ny lag som anger hur den tillfälliga skatten ska tas ut.

Det bedöms inte vara lämpligt att benämna den föreslagna nationella åtgärden som ett solidaritetsbidrag eftersom den är att betrakta som en skatt ur en svensk rättslig synvinkel (se avsnitt 4.1). Åtgärder motsvarande solidaritetsbidraget brukar även benämnas skatt på övervinster eller skatt på extraordinära vinster (eng. windfall tax). I det följande används uttrycket extraordinära vinster, som får anses ha motsvarande innebörd som uttrycket övervinster. Skatten ska enligt förordningen tas ut på den del av det skattemässiga resultatet av näringsverksamheten som överstiger en viss gräns för att träffa extraordinära vinster (artikel 15, se avsnitt 4.4) och vara tillfällig för 2023. Med hänsyn till detta är det lämpligt att benämna åtgärden som en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

Av artikel 15 i EU-förordningen framgår att solidaritetsbidraget ska vara tillfälligt och tas ut under beskattningsår 2022 och/eller 2023 och för resten av respektive beskattningsår. I 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen finns ett förbud mot retroaktiv lagstiftning på skatte- och avgiftsområdet och som framgår av avsnitt 6 bör den tillfälliga skatten på extraordinära vinster därför inte tas ut på vinster som har uppkommit år 2022. Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska gälla för år 2023.

Det föreslås att den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska betalas till staten och behandlas som en statlig inkomstskatt för juridiska personer. Den ska således ses som en tillkommande bolagsskatt utöver den skatt som följer av inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL. Detta är i överensstämmelse med EU-förordningens artikel 16.2, där det anges att solidaritetsbidraget ska tas ut utöver de ordinarie skatter och avgifter som är tillämpliga enligt nationell lagstiftning.

Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster bör inte heller behandlas annorlunda än bolagsskatten såvitt avser undvikande av internationell dubbelbeskattning. Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska därför anses utgöra statlig inkomstskatt vid tillämpning av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt, nedan avräkningslagen. Skatten kommer därmed att påverka utrymmet för avräkning av utländsk skatt på samma sätt som i dag gäller i fråga om bolagsskatten. Såvitt avser frågan om vilka utländska skatter som får avräknas

mot den svenska skatten gäller vad som redan följer av avräkningslagen. I lagens 1 kap. 3 § finns bestämmelser om vad som avses med utländsk skatt.

Det föreslås vidare att ord och uttryck i den nya lagen ska ha samma betydelse som i inkomstskattelagen om inget annat anges. Ett uttryck föreslås definieras i särskild ordning i den nya lagen, se avsnitt 4.3.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 1–3 §§ i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

4.3 Skattskyldighet

Promemorians förslag: Skattskyldig är en svensk juridisk person som bedriver verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Skattskyldig är också en utländsk juridisk person som bedriver sådan verksamhet från ett fast driftställe i Sverige.

Med *verksamhet inom sektorn för fossila bränslen* avses näringsverksamhet där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från ett eller flera av följande verksamhetsområden:

- utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol,
- petroleumraffinering,
- tillverkning av stenkolsprodukter.

Skälen för promemorians förslag: Vilka företag som ska betala den tillfälliga skatten på extraordinära vinster framgår av artiklarna 2.17 och 14.1 i EU-förordningen. Det är enligt artikel 14.1 företag som bedriver verksamhet inom råpetroleum-, naturgas-, kol- och raffinaderisektorerna.

Dessa företag definieras i artikel 2.17 som unionsföretag och fasta driftställen som genererar minst 75 procent av sin omsättning från ekonomisk verksamhet inom utvinning, gruvdrift, raffinering av olja och/eller tillverkning av stenkolsprodukter. När det gäller de olika ekonomiska verksamheterna hänvisas det till EU:s förordning om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden). Denna EU-förordning ligger till grund för den svenska näringsgrensindelningen SNI 2007. De aktuella verksamheterna har enligt SNI 2007 beteckningarna SNI 05.000 (utvinning av kol), SNI 06.100 (petroleumprodukter), SNI 06.200 (utvinning av naturgas), SNI 19.100 (produktion av stenkolsprodukter) och SNI 19.200 (petroleumraffinering). Vad som avses med unionsföretag och fast driftställe framgår av artikel 2.15 respektive 2.16.

Bestämmelserna i EU-förordningen bör användas som utgångspunkt för förslaget om vem som är skattskyldig enligt den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023. Skattskyldig bör därför vara en svensk juridisk person eller en utländsk juridisk person som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige. Därmed omfattas de företag som är skattskyldiga

för sin verksamhet i Sverige enligt inkomstskattelagen, se 6 kap. 3, 7 och 11 §§ IL.

Som förutsättning för skattskyldighet bör också gälla att företaget bedriver ekonomisk verksamhet inom de uppräknade områdena i tillräcklig utsträckning. Uttrycket ekonomisk verksamhet som används i EU-förordningen får anses motsvara det skatterättsliga uttrycket näringsverksamhet. Med näringsverksamhet avses förvärvsverksamhet som bedrivs yrkesmässigt och självständigt, 13 kap. 1 § IL, och alla inkomster hänförliga till de avsedda verksamheterna ska inräknas vid bedömningen av om omsättningskravet är uppfyllt. För att ett företag ska bli skattskyldigt krävs att minst 75 procent av företagets nettoomsättning är hänförligt till en eller flera av de uppräknade verksamheterna. Uttrycket nettoomsättning har samma innebörd som motsvarande term har i 1 kap. 3 § första stycket 3 i årsredovisningslagen (1995:1554). Samma uppgift ska också lämnas om nettoomsättning i ruta 3.1 på räkenskapsformat, blankett INK2R (enligt den numrering av rutorna som gäller för beskattningsåret 2021). Den relevanta verksamheten ska bedrivas under beskattningsåret (2023).

Mot denna bakgrund föreslås att skattskyldig för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska definieras i lagen som en svensk juridisk person som bedriver verksamhet inom den fossila sektorn och där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från ett eller flera av verksamhetsområdena utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol, petroleumraffinering respektive tillverkning av stenkolsprodukter. Skattskyldig är även en utländsk juridisk person som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige om någon av de uppräknade verksamheterna bedrivs i den angivna omfattningen från det fasta driftstället.

SNI-koderna inom den statistiska näringsgrensindelningen kan användas som vägledning för bedömningen av vilken verksamhet ett visst företag bedriver. Vilka uppgifter som rapporteras för statistikändamål har dock inte någon självständig betydelse för skattskyldigheten.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 4 och 5 §§ i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

4.4 Beskattningsunderlag

Promemorians förslag: Beskattningsunderlaget för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster utgörs av den del av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst som överstiger 120 procent av ett jämförelsetal. Med beskattningsbar inkomst avses det skattemässiga resultatet av näringsverksamheten före bolagsskatt.

Jämförelsetalet uppgår till ett belopp som motsvarar den skattskyldiges genomsnittliga beskattningsbara inkomst under en period om fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Perioden ska dock bara omfatta beskattningsår som påbörjas före den 1 januari 2022. Om den skattskyldige inte har bedrivit näringsverksamhet under fyra på varandra följande beskattningsår under den angivna perioden, ska jämförelsetalet beräknas baserat på de beskattningsår som omfattas av nämnda period. Om den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten är negativ ska jämförelsetalet anses uppgå till noll kronor.

Skälen för promemorians förslag: Beskattningsunderlaget för solidaritetsbidraget ska enligt EU-förordningen vara den del av skattepliktig vinst som överstiger ett jämförelsetal med mer än 20 procent, se artikel 15. Att den tillfälliga skatten bara ska tas ut på vinster över en viss gräns har att göra med att skatten enligt EU-förordningen är avsedd att träffa extraordinära vinster, se t.ex. skäl 51. Beskattningsunderlaget bör uttryckas som den del av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst som överstiger 120 procent av ett jämförelsetal.

Solidaritetsbidraget ska enligt EU-förordningen tas ut på skattepliktig vinst beräknad enligt nationella regler, se artikel 15. Vidare följer det av artikel 2.18 att med extraordinära vinster avses skattepliktiga vinster såsom de bestäms enligt nationella skatteregler. Med hänsyn till detta och till att solidaritetsbidraget ska påföras utöver de skatter som följer av nationell lagstiftning (se artikel 16.2) bör med beskattningsbar inkomst för den tillfälliga skatten avses samma underlag som ligger till grund för uttag av den ordinarie bolagsskatten. Det som avses är således underlaget för statlig inkomstskatt enligt 65 kap. 10 § IL (dvs. överskottet i ruta 4.15 på blankett INK2S, enligt den numrering av rutorna som gäller för beskattningsåret 2021).

För att bestämma storleken på de extraordinära vinster som ska beskattas med den tillfälliga skatten ska den beskattningsbara inkomsten sättas i relation till ett jämförelsetal, se artikel 15 i EU-förordningen. Jämförelsetalet ska motsvara den genomsnittliga skattepliktiga vinst som det skattskyldiga företaget har under ett normalt beskattningsår, när det inte har uppstått extraordinära vinster på grund av externa faktorer.

Jämförelsetalet ska enligt EU-förordningen vara den genomsnittliga skattepliktiga vinst som företaget haft under fyra beskattningsår, 2018–2021. Med hänsyn till detta föreslås att det första jämförelseåret ska vara det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017 och sedan ska även de tre därpå följande åren beaktas. Vidare föreslås att perioden bara ska omfatta beskattningsår som påbörjas före den 1 januari 2022. Det bör i praktiken innebära att de beskattningsår som ingår vid beräkningen av jämförelsetalet inte blir samma

beskattningsår som skatten ska tas ut för (2023). Om den skattskyldige inte har bedrivit näringsverksamhet under fyra på varandra följande beskattningsår under den angivna perioden, föreslås att jämförelsetalet ska beräknas med hänsyn till de beskattningsår som omfattas av nämnda period. Det innebär att om ett företag som ska beräkna jämförelsetalet skulle sakna resultat för ett eller flera av beskattningsåren, t.ex. för att företaget bildades under 2019, ska jämförelsetalet beräknas med hänsyn till resultatet för de beskattningsår inom perioden som är möjliga att räkna. Det förhållande att ett eller flera beskattningsår inom perioden skulle vara förkortade eller förlängda påverkar dock inte beräkningen av jämförelsetalet.

Om den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten för de beskattningsår som ingår sammanlagt blir negativ föreslås att jämförelsetalet ska uppgå till noll kronor. Avrundning till noll bör inte göras för varje beskattningsår som ingår i perioden, utan bara om den totala genomsnittliga inkomsten blir negativ.

Uttrycket beskattningsbar inkomst bedöms vara lämpligt att använda även vid beräkningen av jämförelsetalet. Vid beräkningen ska innebörden av beskattningsbar inkomst vara densamma som vid beräkningen av beskattningsunderlaget, dvs. beräkningen ska ske på grundval av resultatet före bolagsskatt. Det som avses är således underlaget för statlig inkomstskatt enligt 65 kap. 10 § IL, vilket är det underlag som bolagsskatten beräknas på.

Till skillnad från vad som gäller under beskattningsåret finns det inte några krav avseende vilken verksamhet som ska ha bedrivits av det aktuella företaget under jämförelseåren.

Det bör också noteras att det av artikel 15 följer att solidaritetsbidraget ska gälla för beskattningsåret 2022 och/eller 2023 och för hela dess varaktighet. I avsnitt 6 föreslås den tillfälliga skatten på extraordinära vinster gälla endast för beskattningsåret 2023.

Exempel

Ett företag som är verksamt inom sektorn för fossila bränslen redovisar följande beskattningsbara resultat. Beskattningsåret 2018 uppstod ett skattemässigt underskott om 100 och beskattningsåren 2019–2021 hade företaget ett skattemässigt överskott om 100 per år. Beskattningsåret 2023 uppgår det skattemässiga överskottet till 500. Jämförelsetalet beräknas till $(-100 + 100 + 100 + 100) / 4 = 50$. Beskattningsunderlaget uppgår därmed till $500 - (50 \cdot 1,2) = 440$.

Ett annat företag som är verksamt inom sektorn för fossila bränslen redovisar följande beskattningsbara resultat. Beskattningsåren 2018–2020 hade företaget ett skattemässigt överskott om 100 per år. Beskattningsåret 2021 uppstod ett skattemässigt underskott om 500. Beskattningsåret 2023 uppgår det skattemässiga överskottet till 500. Eftersom det genomsnittliga skattemässiga resultatet under år 2018–2021 är negativt $(100 + 100 + 100 - 500) / 4 = -50$ ska jämförelsetalet anses vara noll. Beskattningsunderlaget uppgår därmed till 500.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 6 och 7 §§ i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

4.5 Skattesats

Promemorians förslag: Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska uppgå till 33 procent av beskattningsunderlaget.

Skälen för promemorians förslag: Av artikel 16.1 i EU-förordningen framgår att skattesatsen för solidaritetsbidraget ska vara minst 33 procent. Medlemsstaterna är dock fria att ha en högre skattesats om de så önskar, se skäl 54.

I avsnitt 4.1. görs bedömningen att de bestämmelser som föreslås bör knyta an nära till vad som följer av EU-förordningen. Det har inte framkommit några skäl för att ha en högre skattesats än vad som följer av EU-förordningen. Skattesatsen föreslås därför uppgå till 33 procent. Detta innebär att den tillfälliga skatten på extraordinära vinster uppgår till 33 procent av beskattningsunderlaget.

Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska tas ut utöver den ordinarie bolagsskatten om 20,6 procent (jfr artikel 16.2). Detta innebär att skattesatsen för den del av överskottet som träffas av den tillfälliga skatten på extraordinära vinster sammantaget kommer att uppgå till 53,6 procent.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 8 § i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

5 Förfarandet för uttag av den tillfälliga skatten på extraordinära vinster

5.1 Utgångspunkter för förfarandet

Promemorians bedömning: Förfarandet bör regleras i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023 som kompletteras med hänvisningar till tillämpliga bestämmelser i skatteförfarandelagen.

Skälen för promemorians bedömning: I förarbetena till skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, anges att skatteförfarandelagen är avsedd att så långt som möjligt vara en heltäckande lag inom skatteförfarandeområdet (prop. 2010/11:165 s. 282). Utgångspunkten är således att alla bestämmelser om skatteförfarandet ska samlas i skatteförfarandelagen. Bara om det finns starka

argument mot att införa bestämmelserna i skatteförfarandelagen bör en annan ordning övervägas.

Bestämmelserna som avser uttag av den tillfälliga skatten på extraordinära vinster för vissa företag under 2023 föreslås gälla under en begränsad tid och skattskyldigheten gäller endast under ett beskattningsår. Kretsen av företag som kan bli skattskyldiga enligt lagen är, vilket framgår i avsnitt 7.3, mycket begränsad. Den begränsade period som lagen är avsedd att tillämpas och den begränsade kretsen skattskyldiga lagen omfattar utgör skäl mot att införa nya bestämmelser i skatteförfarandelagen.

Vissa bestämmelser i skatteförfarandelagen är av sådan karaktär att de gäller vid uttag av alla skatter såvida de inte uttryckligen undantas i lagen. Bestämmelser i t.ex. 43 kap. om ersättning för kostnader, 46 kap. om betalningssäkring, 49 kap. om skattetillägg, 51 och 52 kap. om befrielse och beslut om särskilda avgifter, 59 kap. 12–21 §§ om företrädaransvar, 63 kap. om anstånd med betalning av skatt, 66–68 kap. om omprövning, överklagande och verkställbarhet av beslut samt 70 och 71 kap. om indrivning och verkställighet är således tillämpliga i ärende om uttag av tillfällig skatt enligt den nya lagen.

Andra bestämmelser i skatteförfarandelagen gäller endast för skatter som framgår särskilt av en uttömmande uppräkningslista. Utgångspunkten är därför att de bestämmelserna inte är tillämpliga på uttag av föreslagen tillfällig skatt på extraordinära vinster. Den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023 behöver därmed kompletteras med särskilda bestämmelser i vissa avseenden. I den nya lagen behöver även tydliggöras vilka bestämmelser i skatteförfarandelagen som är tillämpliga i ärenden om uttag av den tillfälliga skatten.

5.2 Uppgiftsskyldighet och revision

5.2.1 Uppgiftsskyldighet på begäran

Promemorians förslag: Den som kan antas vara skattskyldig för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster enligt den nya lagen är på begäran av Skatteverket skyldig att lämna de uppgifter som behövs för att verket ska kunna bedöma skattskyldigheten.

Skatteverket får förelägga den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen att lämna uppgifterna. Ett föreläggande får förenas med vite. Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

Skälen för promemorians förslag: En svensk juridisk person och en utländsk juridisk person som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige, föreslås under vissa omständigheter bli skattskyldig för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster. Kretsen av företag som kan komma i fråga behandlas närmare i avsnitt 4.3.

För att bedöma om ett företag är skattskyldigt för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster behöver Skatteverket få uppgift om företaget har en nettoomsättning inom sektorn för fossila bränslen som till minst 75 procent

kommer från ett eller flera av verksamhetsområdena utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol, petroleumraffinering och/eller tillverkning av stenkolsprodukter. Skatteverket behöver även få uppgift om den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten under en period om fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Detta framgår av 4, 5 och 7 §§ i den föreslagna nya lagen.

Juridiska personer som är obegränsat skattskyldiga eller begränsat skattskyldiga på grund av verksamhet från ett fast driftställe i Sverige och som kan vara skattskyldiga enligt den nya lagen bör således åläggas en skyldighet att på begäran lämna de uppgifter som behövs för att bedöma om den juridiska personen är skattskyldig enligt den nya lagen. Förslaget innebär därmed inte att företag på eget initiativ ska lämna uppgifter vid en viss tidpunkt eller på ett visst sätt. Genom att uppgiftsskyldigheten inträder först efter att Skatteverket begärt uppgifter underlättas administrationen hos de företag som kan komma i fråga för skatt enligt lagen. Kretsen uppgiftsskyldiga begränsas genom att den endast gäller för juridiska personer som Skatteverket bedömer kan antas vara skattskyldiga enligt lagen. Det ankommer på Skatteverket att, i egenskap av beslutande myndighet, närmare undersöka vilka företag som kan komma att omfattas av skattskyldighet enligt den nya lagen. Som utgångspunkt för denna undersökning kan Skatteverket, exempelvis, använda de SNI-koder som företag uppgett i samband med registrering av sin verksamhet.

Skatteverket får förelägga den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen att lämna uppgifterna. Ett sådant föreläggande bör även få förenas med vite för att säkerställa att föreläggandet följs. Bestämmelserna om vitesföreläggande i 44 kap. 3 och 4 § SFL bör vara tillämpliga även vid ärenden enligt den nya lagen. Det bör därför i den nya lagen införas en hänvisning till bestämmelserna om vitesföreläggande i skatteförfarandelagen. I likhet med vad som i övrigt gäller inom skatteförfarandet bör vitesförelägganden av effektivitetsskäl gälla omedelbart. Att vitesförelägganden gäller omedelbart gör att möjligheterna att förhåla processen genom att överklaga är begränsade. Eftersom besluten gäller omedelbart, stoppas bara processen om förvaltningsrätten beslutar att beslutet tills vidare inte ska gälla, s.k. inhibition.

När det gäller beskattningsunderlaget i övrigt består det av en del av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst, se avsnitt 4.4. Uppgifter om beskattningsunderlaget får Skatteverket genom företagets inkomstdeklaration för det aktuella beskattningsåret. Uppgift om företagets beskattningsbara inkomst för fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017, och som ska ligga till grund för uträkningen av jämförelsetalet enligt 7 § i den nya lagen, kan Skatteverket inhämta från beslut om slutlig skatt, omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol för dessa beskattningsår. Något behov av att den skattskyldige åläggs en skyldighet att särskilt deklarerat underlag för beräkning av skatten finns därmed inte.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 9 § i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

5.2.2 Kontroll av någon annans uppgiftsskyldighet

Promemorians förslag: Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag.

Ett föreläggande får förenas med vite. Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

Skälen för promemorians förslag: Skatteverket bör få möjlighet att, på motsvarande sätt som gäller i vissa fall enligt 37 kap. 9 § SFL, förelägga någon annan än den juridiska person som kan antas vara skattskyldig enligt den föreslagna lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster, att lämna uppgift om en rättshandling som ingåtts med den juridiska personen (s.k. tredjemansföreläggande). Föreläggandet får riktas mot den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo.

Föreläggandet ska i dessa fall avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av om skattskyldighet enligt lagen föreligger. Den som föreläggs ska alltså lämna uppgifter om en ingången rättshandling. Det ska gälla sådana uppgifter som man faktiskt har tillgång till och som rör rättshandlingen. Ett föreläggande ska vara utformat så tydligt och precist att det är möjligt för den som föreläggs att följa det. Det innebär att beroende på i vilken situation ett föreläggande utfärdas kommer utformningen av föreläggandet att se olika ut. Om det exempelvis är fråga om att lämna en uppgift som gäller kontroll av en viss typ av rättshandling, ska det av föreläggandet klart framgå vilken eller vilka handlingar som Skatteverket frågar efter. Gäller det en rättshandling med ett visst bestämt företag eller en viss bestämd person, ska den personen namnges i föreläggandet.

För att ett tredjemansföreläggande inte ska riskera att bli verkningslöst i avsaknad av tvångsåtgärder föreslås det få förenas med vite. På samma sätt som föreslagits i avsnitt 5.2.1 bör bestämmelserna om vitesföreläggande i 44 kap. 3 och 4 §§ SFL vara tillämpliga vid ärenden enligt den nya lagen.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 10 § i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

5.2.3 Revision

Promemorians förslag: Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera den som kan antas vara skattskyldig enligt den nya lagen. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än den som revideras. I fråga om revision gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen avseende beslut om revision, samverkan, revisorns befogenheter, den reviderades skyldigheter samt revisionens avslutande.

Skälen för promemorians förslag: I den nya lagen är det fråga om en begränsad krets skattskyldiga. Kretsen skattskyldiga behandlas närmare i avsnitt 4.3. Med hänsyn till behovet av uppgifter för att korrekt bedöma skattskyldighet enligt lagen är det angeläget att det finns goda möjligheter till kontroll.

Revision är en utredningsform som Skatteverket kan använda sig av när det finns behov av en fördjupad utredning. För det fall tillräckliga uppgifter inte lämnas inom ramen för den uppgiftsskyldighet som föreslås i avsnitt 5.2.1 bör Skatteverket ha möjlighet att vidta en fördjupad utredning i form av revision. I fråga om revision bör bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ SFL tillämpas. Dessa bestämmelser rör bland annat beslut om revision, samverkan, revisorns befogenheter, den reviderades skyldigheter och möjlighet till föreläggande av den som inte fullgör sina skyldigheter. Dessutom regleras revisionens avslutande.

I likhet med vad som gäller inom skatteförfarandet i övrigt bör Skatteverket ha möjlighet att besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av om skattskyldighet enligt lagen föreligger för någon annan än den som revideras, s.k. tredjemansrevision. Det kan exempelvis bli aktuellt om det finns skäl att ifrågasätta den rättshandling som har ingåtts med den som eventuellt är skattskyldig enligt den föreslagna lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster.

Av 2 kap. 5 § SFL framgår att av proportionalitetsprincipen följer att beslut enligt skatteförfarandelagen bara får fattas om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse. Det ska framhållas att Skatteverket, i möjligaste mån, bör använda de mindre ingripande åtgärder som står till buds. Det gäller främst möjligheten till frågor och föreläggande, vilket närmast kan liknas vid skrivbordskontroll i skatteförfarandet. Med tanke på den tillfälliga skattens storlek och behovet av uppgifter från den skattskyldige måste det dock anses som proportionerligt att Skatteverket även får tillgång till denna utredningsform. I och med att skatteförfarandelagens bestämmelser om revision blir tillämpliga tillgodoses även nödvändiga rättssäkerhetskrav.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 11 § i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

5.3 Beslut och underrättelse om beslut om tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag

Promemorians förslag: Skatteverket ska för det aktuella beskattningsåret fatta beslut och lämna underrättelse om beslut om den tillfälliga skatten på extraordinära vinster för vissa företag enligt den nya lagen. Underlaget för beräkning och beslut om den tillfälliga skatten ska ske på grundval av de uppgifter som lämnats av den skattskyldige dels enligt lagen, dels i inkomstdeklarationen för det beskattningsår som lagen är tillämplig och vad som i övrigt kommit fram vid utredning.

Skatteverket ska räkna fram jämförelsetalet på grundval av de uppgifter som framgår av beslut om slutlig skatt för respektive beskattningsår. Med slutlig skatt avses även skatt som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol.

Underrättelse om beslut om den tillfälliga skatten ska skickas till den skattskyldige senast den 15 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång.

Skälen för promemorians förslag: Skatteverkets skyldighet att för varje beskattningsår besluta och lämna besked om slutlig skatt regleras i 56 kap. SFL. Enligt 56 kap. 3 § samma lag framgår att Skatteverket i beslut om slutlig skatt ska fastställa underlaget för att ta ut skatt och avgift enligt de lagar som anges i en uttömmande uppräkningslista. Av 6 § samma kapitel framgår att Skatteverket i beslut om slutlig skatt även ska bestämma storleken på skatter och avgifter enligt en uttömmande uppräkningslista. Bestämmelser om beslut och besked om slutlig skatt enligt 56 kap. SFL är därför inte tillämpliga vid beslut om den tillfälliga skatten på extraordinära vinster för vissa företag enligt den nya lagen. Den nya lagen bör därför kompletteras med bestämmelser om beslut och besked om skatt.

I den nya lagen bör tydliggöras att Skatteverket ska besluta om den tillfälliga skatten på grundval av de uppgifter som har lämnats av den skattskyldige inom ramen för uppgiftsskyldigheten enligt samma lag, i inkomstdeklaration enligt skatteförfarandelagen och vad som i övrigt har kommit fram vid utredning. Om den som är skyldig att lämna inkomstdeklaration inte har fullgjort sin skyldighet och Skatteverket därför beslutar om skönsbeskattning, kan uppgifter i utredning till grund för sådant beslut beaktas vid beräkning och beslut om den tillfälliga skatten. På samma sätt kan uppgifter i utredning till grund för beslut om slutlig skatt beaktas, även om uppgifterna avviker från det som angivits i inkomstdeklarationen. Med utredning avses även t.ex. uppgifter som kommit fram vid föreläggande, revision eller från tredje man. Jämförelsetalet ska räknas fram baserat på uppgifter för fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017, se avsnitt 4.4. Uppgifterna framgår av beslut om skatt, omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol för respektive beskattningsår och finns tillgängliga för Skatteverket i beskattningsdatabasen. Genom uppräkningslistan tydliggörs vilka uppgifter Skatteverket kan använda för att fastställa beskattningsunderlaget och det jämförelsetal för de beskattningsår som framgår av lagen. Det ligger i sakens natur att Skatteverket i beslut om den tillfälliga skatten anger storleken på skatten och en särskild bestämmelse om detta behövs inte.

Det bör även tydliggöras vid vilken tidpunkt Skatteverket senast ska underrätta den som är skattskyldig enligt den föreslagna lagen om beslut om den tillfälliga skatten på extraordinära vinster. Med hänsyn till att det kan finnas behov av kompletterande utredning för att bedöma skattskyldighet enligt den föreslagna lagen bör sådan underrättelse skickas till den skattskyldiga senast den 15 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 12 § i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

5.4 Betalning av den tillfälliga skatten

Promemorians förslag: Skatt beräknad enligt den nya lagen ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om slutlig skatt fattades.

Skälen för promemorians förslag: När Skatteverket bestämmer den slutliga skatten i ett grundbeslut ska skatten enligt 62 kap. 8 § första stycket SFL betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter 90 dagar från beslutet. De förfallodagar som avses framgår av 62 kap. 9 § SFL.

Förfarandet vid uttag av den tillfälliga skatten bör så långt som möjligt stämma överens med förfarandet vid uttag av slutlig skatt. Därför bör den tidsfrist som ska gälla för betalning av den tillfälliga skatten enligt den nya lagen vara densamma som den som i normalfallet gäller vid betalning av slutlig skatt enligt skatteförfarandelagen. Genom en hänvisning till 62 kap. 9 § SFL tydliggörs att det även är motsvarande förfallodagar som avses.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av 13 § i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

5.5 Övriga bestämmelser om förfarandet

Promemorians förslag: Bestämmelserna i skatteförfarandelagen om proportionalitetsprincipen, Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera, ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning, bevissäkring, betalningssäkring, uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll, skattetillägg, befrielse från särskilda avgifter, beslut om särskilda avgifter, företrädaransvar, betalning och återbetalning av skatter, omprövning, överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal samt indrivning och verkställighet ska gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärende enligt den nya lagen.

Skälen för promemorians förslag

Proportionalitetsprincipen

Av 2 kap. 5 § SFL framgår att av proportionalitetsprincipen följer att beslut enligt skatteförfarandelagen bara får fattas om skälen för beslutet uppväger det intrång eller men i övrigt som beslutet innebär för den som beslutet gäller eller för något annat motstående intresse. Proportionalitetsprincipen har lyfts fram i skatteförfarandelagen och gäller vid alla beslut enligt den lagen. Den bör även gälla vid samtliga beslut enligt den föreslagna lagen. En hänvisning till 2 kap. 5 § SFL bör därför göras i den tillfälliga lagen för att tydliggöra detta förhållande.

Bevissäkring

Som redan framgått i avsnitt 5.2.3 bör Skatteverket ha möjlighet till en fördjupad utredning. En av de kontrollmöjligheter som Skatteverket bör kunna använda sig av vid denna fördjupade kontroll är, som framgått ovan, möjligheten till revision. För att Skatteverkets granskning ska bli så effektiv som möjligt bör även en möjlighet till bevissäkring införas. Bevissäkring är en tvångsåtgärd som innebär att Skatteverket får utföra revision i verksamhetslokaler, eftersöka och omhändertaga handlingar och försegla lokaler och andra utrymmen. Reglerna om bevissäkring är tillämpliga vid revision eller annan kontroll inom praktiskt taget hela skatte- och avgiftsområdet (prop. 2010/11:165 s. 885). Reglerna bör även kunna tillämpas vid revision och kontroll avseende den föreslagna tillfälliga skatten.

I fråga om bevissäkring bör därför bestämmelserna i 45 kap. och 69 kap. 2–12 §§ SFL tillämpas. Bestämmelserna i 45 kap. SFL reglerar bland annat revision i den reviderades verksamhetslokaler, eftersökande och omhändertagande av handlingar, försegling av lokal, förvaringsplats eller annat utrymme, beslut om bevissäkring och behörig förvaltningsrätt. 69 kap. 2–12 §§ SFL reglerar verkställighet av beslut om bevissäkring.

Som nämnts i avsnitt 5.2.3 bör Skatteverket i första hand använda mindre ingripande åtgärder som står till buds. Även revision i samverkan med företag bör i de flesta fall vara att föredra framför användningen av en så ingripande åtgärd som bevissäkring. Det är emellertid nödvändigt och proportionerligt att Skatteverket får möjlighet att granska handlingar när ett företag som kan antas vara skattskyldigt för den tillfälliga skatten till exempel motsätter sig en utredning. I och med att skatteförfarandelagens bestämmelser om bevissäkring görs tillämpliga tillgodoses nödvändiga rättssäkerhetskrav.

Uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll

Skatteverket föreslås få en mängd olika kontrollmöjligheter för att ha möjlighet att granska den som kan antas skattskyldig enligt den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023. I vissa fall kan handlingar, precis som i övrigt inom beskattningsverksamheten, behöva undantas från granskning för att rättssäkerhetsaspekterna även ska kunna tas till vara vid Skatteverkets utredning och kontroll.

Utgångspunkten vid t.ex. en revision och en bevissäkring till följd av en revision, är att alla handlingar som rör verksamheten kan granskas. De handlingar som inte får granskas är handlingar som bedömts vara sådana handlingar som inte

får tas i beslag enligt 27 kap. 2 § rättegångsbalken samt handlingar som bedömts inte omfattas av revisionen eller bevissäkringen. Inte heller får Skatteverket granska handlingar som bedömts ha ett betydande skyddsintresse, och vars innehåll av särskilda omständigheter inte bör komma till annans kännedom, och handlingens skyddsintresse är större än dess betydelse för kontrollen.

Bestämmelserna i 47 kap. SFL om att vissa uppgifter och handlingar efter begäran av företaget kan undantas från granskning, bör även gälla vid föreläggande, revision och bevissäkring hos ett företag som kan antas skattskyldig enligt den nya lagen eller tredje man. På så sätt säkerställs att Skatteverkets utredningsbefogenheter inte kan överskridas i större utsträckning än vid ordinarie skatteförfarande. I och med att skatteförfarandelagens bestämmelser om undantagande av handlingar görs tillämpliga tillgodoses även nödvändiga rättssäkerhetskrav.

Betalningssäkring

Med betalningssäkring avses att Skatteverket ansöker hos en förvaltningsdomstol om betalningssäkring för att säkerställa betalning av skatt, avgift, särskild avgift eller ränta. Ett beslut av förvaltningsdomstol verkställs av Kronofogdemyndigheten efter ansökan av Skatteverket. Syftet med betalningssäkring är att det allmännas fordringsanspråk säkerställs av Kronofogdemyndigheten genom att den betalningsskyldiges egendom tas i anspråk till dess att det allmännas fordran frivilligt blir betald eller kan drivas in. Detta förutsätter att det finns en påtaglig risk att den betalningsskyldige kommer att dra sig undan från sin betalningsskyldighet. För att betalningssäkring ska kunna beslutas krävs att det finns en fordran. Denna behöver dock inte vara fastställd. Om betalningsskyldigheten inte är fastställd, får betalningssäkring beslutas bara om det är sannolikt att skyldigheten kommer att fastställas. Bestämmelser om och förutsättningar för beslut om betalningssäkring finns i 46 kap. SFL.

Med hänsyn till att den föreslagna tillfälliga skatten är en skatt är bestämmelserna om betalningssäkring i 46 kap. SFL tillämpliga, om övriga förutsättningar är uppfyllda. Betalningssäkring kan således användas på samma sätt som gäller för andra skatter och avgifter som hanteras med stöd av skatteförfarandelagen. För att tydliggöra att det är möjligt att besluta om betalningssäkring för en fordran eller sannolik fordran bör hänvisning till relevanta bestämmelser i 46 kap. och 69 kap. 13–18 §§ SFL räknas upp i den föreslagna nya lagen.

Övriga bestämmelser

I avsnitt 5.1 görs bedömningen att nya regler i skatteförfarandelagen inte bör införas, bland annat mot bakgrund av den nya lagens tillfälliga natur. I promemorian görs vidare bedömningen att frågorna om den skattskyldiges uppgiftsskyldighet, Skatteverkets utrednings- och kontrollmöjlighet samt beslut, underrättelse och betalning av den tillfälliga skatten av tydlighetsskäl särskilt bör regleras i den nya lagen.

När det gäller betalning av skatten bör detta hanteras på motsvarande sätt som gäller för andra skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen. Skatter och

avgifter som ska betalas eller tillgodoräknas ska av Skatteverket registreras på ett skattekonto. På skattekontot ska även belopp som ska dras ifrån eller läggas till slutlig skatt samt inbetalningar och utbetalningar registreras. Bestämmelser om skattekonto finns i 61 kap. SFL. Skatteverket utreder och beslutar om uttag av den tillfälliga skatten enligt den föreslagna nya lagen. Eftersom hanteringen av den tillfälliga skatten i så stor utsträckning som möjligt bör överensstämja med Skatteverkets hantering vid uttag av skatt bör även bestämmelserna i skatteförfarandelagen om skattekonton användas.

För att underlätta för den skattskyldige samt för Skatteverket synes det lämpligt att låta skatteförfarandelagen gälla i tillämpliga delar för den tillfälliga skatten som tas ut enligt den nya lagen. Uttag av den tillfälliga skatten har även ett nära samband med uttag av skatt enligt till exempel inkomstskattelagen, vilket regleras i skatteförfarandelagen. Rättssäkerhetsskäl talar också för att skatteförfarandelagen tillämpas direkt i dessa delar. Bestämmelserna i skatteförfarandelagen om Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera i 40 kap., ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., skattetillägg i 49 kap., befrielse från särskilda avgifter i 51 kap., beslut om särskilda avgifter i 52 kap., företräदारansvar i 59 kap. 12–21 §§, betalning och återbetalning av skatter i 61–65 kap., omprövning, överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal i 66 och 67 kap., besluts verkställbarhet i 68 kap. och indrivning och verkställighet i 70 och 71 kap. bör därför gälla i tillämpliga delar vid handläggning av ärende enligt den nya lagen.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av 14 § i den nya lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.

5.6 Personuppgiftsbehandling

Promemorians bedömning: Den behandling av personuppgifter som förslaget ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga regleringen är tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket.

Skälen för promemorians bedömning: I denna promemoria föreslås att en ny tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under år 2023 införs, som motsvarar solidaritetsbidraget, med anledning av rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna, här kallad EU-förordningen. Enligt skälen i EU-förordningen är ett syfte med solidaritetsbidraget att de företag som redovisar extraordinära vinster med anledning av de oförutsedda omständigheterna, ska bidra proportionerligt till att förbättra energikrisen på den inre marknaden. EU-förordningen är tillämplig på företag och fasta driftställen inom den fossila industrin där minst 75 procent av omsättning härrör från verksamhet inom råolje-, gas-, kol- och raffinaderisektorerna.

I avsnitt 5.2.1 görs bedömningen att de företag som kan komma att omfattas av förslaget bör åläggas en uppgiftsskyldighet visavi Skatteverket, i egenskap av beslutande myndighet. Uppgifter om företagets verksamhet inom sektorn för fossila bränslen och dess grad av nettoomsättning från utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol, petroleumraffinering eller tillverkning av stenkolsprodukter kommer således att hämtas in och behandlas av Skatteverket i beskattningsdatabasen. Vidare föreslås att Skatteverket ska ha möjlighet att kontrollera att uppgiftsskyldigheten fullgörs. I syfte att fastställa det jämförelsetal som behövs för att fastställa beskattningsunderlaget enligt den föreslagna lagen föreslås att Skatteverket ska hämta in uppgift om den skattskyldiges beskattningsbara inkomst under en period om fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Dessa uppgifter finns tillgängliga för Skatteverket i beskattningsdatabasen.

I promemorian görs vidare bedömningen att frågorna om den skattskyldiges uppgiftsskyldighet, Skatteverkets utrednings- och kontrollmöjlighet samt beslut, underrättelse och betalning av den tillfälliga skatten av tydlighetsskäl särskilt bör regleras i den nya lagen. Eftersom det är en skatt som avses bör bestämmelserna i skatteförfarandelagen om Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera, ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning, tvångsåtgärder, undantag från kontroll, skattetillägg, befrielse från särskilda avgifter, beslut om särskilda avgifter, företräदारansvar, betalning och återbetalning av skatter, omprövning och överklagande och verkställighet gälla i tillämpliga delar.

I avsnitt 5.2.1 föreslås således att personer som inte är fysiska personer, på begäran från Skatteverket, ska lämna vissa uppgifter i fråga om verksamhet inom sektorn för fossila bränslen och dess grad av nettoomsättning från utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol, petroleumraffinering eller tillverkning av stenkolsprodukter. När företaget har lämnat de ytterligare uppgifterna behandlas de av Skatteverket i beskattningsdatabasen. I avsnitt 5.2.2 föreslås vidare att Skatteverket får förelägga någon annan än den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen att lämna uppgifter om en rättshandling med den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen. Även om uppgifterna hämtas in från juridiska personer eller i förkommande fall enskilda näringsverksamheter, kan det inte uteslutas att i vart fall identiteten på företaget direkt eller indirekt skulle kunna hänföras till en fysisk person och därmed att de uppgifter som med anledning av förslagen kommer att behandlas hos Skatteverket i vissa fall kan inkludera personuppgifter.

Den personuppgiftsbehandling som förslaget kan ge upphov till i beskattningsdatabasen omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning.

EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsstater. Förordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. För Skatteverkets personuppgiftsbehandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av person-

uppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket).

Den rättsliga grunden för behandlingen hos Skatteverket är i första hand att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning på det sätt som anges i artikel 6.1 e. Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning. Den rättsliga grunden är fastställd i förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket, skatteförfarandelagen och i den nya lagen. De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning.

Enligt 1 kap. 4 § 1 lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet får uppgifter behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter. Av 1 kap. 4 § 4 samma lag framgår att uppgifter också får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för revision och annan analys- eller kontrollverksamhet. Av 2 kap. 2 § framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. I 2 kap. 3 § finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Dessa bestämmelser kompletteras av bl.a. 2 § 1 sista strecksatsen förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Den behandling av uppgifter i beskattningsdatabasen som förslagen i denna promemoria ger upphov till hos Skatteverket är tillåten enligt de angivna bestämmelserna.

Det eventuella integritetsintrång som personuppgiftsbehandlingen medför bedöms vara proportionerligt.

Sammanfattningsvis bedöms att den personuppgiftsbehandling som förslaget ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet bedöms vara tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslaget. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

5.7 Sekretess

Promemorians bedömning: Den befintliga regleringen av skattesekretessen kommer att omfatta uppgifter om enskildas personliga och ekonomiska förhållanden som är hänförliga till Skatteverkets hantering av den tillfälliga skatten och innebär att Skatteverkets beslut om den tillfälliga skatten är undantagna från sekretess. Det behövs ingen ytterligare reglering på sekretessområdet.

Skälen för promemorians bedömning: I 27 kap. offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, finns bestämmelser om sekretess till skydd för enskild inom verksamhet som rör skatt, tull, m.m. Enligt 27 kap. 1 §

första stycket OSL gäller sekretess i verksamhet som avser bestämmande av skatt eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt eller som avser fastighetstaxering för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden (skatteseekretess). Föremålet för sekretessen är alltså uppgifter om enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretessen är absolut, dvs. någon prövning av om skada kan uppstå om uppgifterna lämnas ut görs inte. Sekretessen omfattar inte bara uppgifter om den som är föremål för bestämmande av skatt m.m. utan även uppgifter om tredje man vars förhållanden berörs (prop. 1979/80:2 del A s. 258).

Utöver vad som följer av 27 kap. 1 § första stycket OSL, framgår det av andra stycket 1 samma paragraf att sekretess även gäller i verksamhet som avser förande av eller uttag ur beskattningsdatabasen enligt lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts databasen (databasseekretess).

Handläggningen av ärenden om uttag av den tillfälliga skatten bedöms utgöra en del av verksamhet som avser bestämmande eller fastställande av underlag för bestämmande av skatt. Det innebär att utgångspunkten är att uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden i dessa ärenden omfattas av sekretess enligt 27 kap. 1 § första stycket OSL. Sekretessen kommer vidare att gälla för uppgifter om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden som har tillförts beskattningsdatabasen enligt 27 kap. 1 § andra stycket 1 OSL.

I 27 kap. 6 § OSL finns undantag från sekretess. Enligt bestämmelsens första stycke gäller sekretessen enligt 1 § som utgångspunkt inte beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Bestämmelsen innebär att beslut varigenom den tillfälliga skatten bestäms eller där underlag för bestämmande av sådan skatt fastställs, är undantagna från sekretessen enligt 27 kap. 1 § OSL och därmed alltså är offentliga. Det saknas skäl att anta att beslutens offentlighet medför några olägenheter för skattskyldiga.

Den befintliga regleringen på sekretessområdet bedöms sammanfattningsvis vara tillräcklig. Någon ytterligare reglering på detta område bedöms således inte behövas.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Lagen om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023 träder i kraft den 1 januari 2023. Lagen tillämpas för det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2022.

Lagen upphör att gälla vid utgången av 2023. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för det beskattningsår som den ska tillämpas för.

Skälen för promemorians förslag: Av artikel 18 i EU-förordningen följer att solidaritetsbidraget bara ska tas ut under beskattningsåren 2022 och/eller 2023 och

under hela dessa beskattningsår. Enligt artikel 22.2 upphör förordningen, med vissa undantag, att gälla vid utgången av 2023.

Bedömningen är att retroaktivitetsförbudet i 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen innebär att den tillfälliga skatten på extraordinära vinster inte bör tas ut på intäkter som genererats under tid innan den aktuella lagstiftningen träder i kraft. Därför bör den tillfälliga skatten på extraordinära vinster tas ut enbart för det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2022 och för hela detta beskattningsår. Därmed bör också den föreslagna lagen träda i kraft den 1 januari 2023.

EU-förordningen är tidsbegränsad och det bör också den nu föreslagna lagen vara. Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska bara tas ut för ett beskattningsår, det som påbörjas närmast efter den 31 december 2022. För att säkerställa att skattereglerna gäller för hela det aktuella beskattningsåret föreslås att lagen, trots att den upphävs vid utgången av 2023, ska gälla även efter den tidpunkten för det beskattningsår som den ska tillämpas för. Därmed omfattas både företag som har ett räkenskapsår som motsvarar kalenderåret och de som har ett brutet eller förlängt räkenskapsår eller som har lagt om sitt räkenskapsår. Lagen gäller också fortsatt för beslut som fattas vid en tidpunkt efter lagens upphörande som hänför sig till det beskattningsår som lagen ska tillämpas för.

7 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

7.1 Syfte och alternativa lösningar

Syftet med förslaget är att tillsammans med övriga medlemsstater vidta de åtgärder som beslutats gemensamt för att hantera de höga energipriserna.

Rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna, förkortad EU-förordningen, tillåter införandet av åtgärder på nationell nivå som motsvarar solidaritetsbidraget. Givet den korta tid från förslag till införande bedöms det inte vara realistiskt att utforma regelverket på ett annat sätt än ett som är mycket likt det som beskrivs i EU-förordningen (se även avsnitt 4.2). Det är inte relevant att spekulera kring vilka effekterna blir om regleringen inte kommer till stånd eftersom bedömningen är att det behöver införas regler i svensk rätt som motsvarar bestämmelserna om solidaritetsbidrag i EU-förordningen (se även avsnitt 4.1. och 6).

7.2 Offentligfinansiell effekt

Raffinaderibranschen i Sverige domineras av ett fåtal aktörer. För att vara aktuella för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster krävs att minst 75 procent av företagets nettoomsättning kommer från utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol, petroleumraffinering eller tillverkning av stenkolsprodukter och att de under 2023 gör en vinst som är minst 120 procent av den beskattningsbara genomsnittliga beskattningsbara inkomsten under en jämförelseperiod. Jämförelseperioden är en period om fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Om den genomsnittliga beskattningsbara vinsten för perioden är negativ ska jämförelsetalet anses uppgå till noll kronor. Med beskattningsbar vinst avses det skattemässiga resultatet av näringsverksamheten före bolagsskatt. Den överskjutande vinsten föreslås beskattas med en skattesats på ytterligare 33 procent, dvs. totalt 53,6 procent beaktat den ordinarie bolagsskatten.

En av de större drivmedelskoncernerna har raffinaderi- och distributionsverksamheten i olika bolag och redovisar överskottet huvudsakligen i distributionsverksamheten. Ett annat bolag har under jämförelseperioden mellan 67 och 75 procent av sin externa omsättning från raffinaderiverksamheten.

Kvartalsrapporter från internationella energibolag indikerar att vinsterna i företag med raffinaderiverksamhet kan komma att bli mycket höga under 2022. Hur vinsterna kommer utveckla sig under 2023 är emellertid inte möjligt att veta i nuläget. Även om det skulle uppstå stora bokförda vinster i berörda svenska företag under 2023 finns en betydande osäkerhet om det kommer att uppstå ett underlag för beskattning enligt förslaget, då det beskattningsbara resultatet inte fullt ut överensstämmer med det bokförda. Som framgår av avsnitt 4.4. tas den tillfälliga skatten ut på samma underlag som ligger till grund för uttag av den ordinarie bolagsskatten (dvs. efter bl.a. avsättning till periodiseringsfond och koncernbidrag). Det innebär att det är resultatet före bolagsskatt som avses. Förslaget bedöms därför främst leda till något ökade administrativa kostnader för företagen, vilket beskrivs nedan.

Den samlade osäkerheten som uppstår i fråga om vinstutvecklingen för 2023, bland annat huruvida företagen uppfyller omsättningskravet, medför att förslaget inte bedöms ge någon offentligfinansiell effekt för 2023. Effekten bedöms vara densamma som om förordningen i stället hade tillämpats direkt.

7.3 Effekter för företagen

Förslaget riktar sig mot företag med verksamhet inom utvinning av kol (SNI 05.000), petroleumprodukter (SNI 06.100), utvinning av naturgas (SNI 06.200), produktion av stenkolsprodukter (SNI 19.100) och petroleumraffinering (SNI 19.200) som gör stora vinster under 2023. I Sverige fanns det under 2021 två företag med verksamhet inom utvinning av petroleumprodukter, båda dessa företag har noll anställda. Samma år var inga företag verksamma inom utvinning av naturgas, kolutvinning eller produktion av stenkolsprodukter. Under 2021 var 32 företag verksamma inom petroleumraffinering varav 15 företag hade noll

anställda, medan 3 företag hade fler än 200 anställda. Omsättningsstatistik finns ännu inte för 2021 men under 2020 omsatte raffinaderibranschen 71 miljarder kronor. Det är stora skillnader mellan berörda företag när det gäller storleken på omsättningen. Cirka hälften av de företag som bedöms beröras av förslaget har en omsättning understigande 10 miljoner kronor. Ett fåtal företag redovisar miljardomsättning.

Administrativa kostnader

Förslaget kommer att medföra kostnader för företag som till någon del bedriver verksamhet som innefattar petroleumraffinering. Kostnaderna består av de resurser som företagen behöver använda för att informera sig om reglerna och för att göra nödvändiga bedömningar av i vilken grad de nya bestämmelserna berör företaget. För vissa företag bör bedömningen vara ganska enkel och snabb medan andra företag kan komma att behöva lägga ned resurser motsvarande fler dagars kvalificerat arbete. Detta mot bakgrund av att det handlar om ett helt nytt regelverk, som bland annat kommer att medföra analyser av deklaraionsunderlag avseende fem år. Det är mycket osäkert hur stora skillnaderna kommer att vara mellan olika företag, men ett rimligt antagande är att förutsättningarna för företag som ingår i större koncerner är sådana att det fordras att tid motsvarande flera dagars arbete får användas för att bedöma hur de nya bestämmelserna påverkar, medan den tid som behöver användas i mindre företag som inte ingår i en koncern bör kunna räknas i timmar. I brist på närmare information om den exakta tidsåtgången görs ett grovt antagande att tiden för de mindre företagen uppgår till mellan två och åtta timmar medan tiden större företag som ingår i en koncern uppgår till mellan en och fem dagar.

Om värdet av den tid som behöver användas för att följa reglerna antas motsvara lönen för en kvalificerad ekonom kan den genomsnittliga kostnaden beräknas enligt följande. Enligt SCB:s lönestatistik för yrkesgrupper (SSYK) uppgick den genomsnittliga månadslönen för revisorer och personer med liknande arbetsuppgifter till 46 700 kronor år 2021. Enligt Tillväxtverket ska den genomsnittliga månadslönen multipliceras med schablonvärdet 1,84 som inkluderar semesterersättning, arbetsgivaravgifter och olika indirekta kostnader (Tillväxtverket, Ekonomiska effekter av nya regler – Så beräknar du företagets kostnader). Om antalet arbetstimmar under en månad uppgår till 160 kan kostnaden för de mindre företagen beräknas uppgå till mellan ca 1 100 kronor ($46\,700 / 160 \cdot 2 \cdot 1,84 = 1\,100$) och 4 300 kronor ($46\,700 / 160 \cdot 8 \cdot 1,84 = 4\,300$). För de större företagen beräknas kostnaden uppgå till mellan 4 300 kronor ($46\,700 / 160 \cdot 8 \cdot 1,84 = 4\,300$) och 21 500 kronor ($46\,700 / 160 \cdot 40 \cdot 1,84 = 21\,500$).

Det är osäkert hur många företag som kommer att omfattas av reglerna. Enligt en grov uppskattning kommer cirka 30 företag att beröras. Av dessa bedöms att cirka hälften kan hänföras till kategorin mindre företag och resterande hälft till kategorin företag som ingår i en större koncern. Om den genomsnittliga tiden som behöver användas för att följa reglerna antas uppgå till fem timmar för de mindre företagen och till 24 timmar för de större kan den samlade administrativa kostnaden beräknas uppgå till 234 000 kronor ($(15 \cdot 46\,700 / 160 \cdot 5 \cdot 1,84) + (15 \cdot 46\,700 / 160 \cdot 24 \cdot 1,84 = 234\,000)$).

Konkurrensförhållanden

Det finns en osäkerhet såväl när det gäller vilka företag som berörs av bestämmelserna som hur de berörs. Bedömningen är dock att de företag som berörs främst påverkas genom administrativa kostnader. Ur ett konkurrensperspektiv går det att konstatera att de företag som berörs konkurrerar på samma marknader och att de företag som finns på samma marknad påverkas på ett likartat sätt inbördes. Det finns heller inga företag på dessa marknader som inte berörs av förslaget. Sammantaget innebär detta att förslaget inte bedöms ha några betydande konsekvenser för konkurrensförhållandena inom berörda branscher.

Mindre företag

Ett fåtal företag som bedriver verksamhet inom petroleumraffinering är att betrakta som mindre företag sett till omsättning. Förutsättningarna för dessa företag att uppfylla de krav som är nödvändiga för att följa de nya bestämmelserna kan skilja sig åt inbördes. För vissa av företagen bör det inte krävas särskilt omfattande resurser för att följa bestämmelserna. Det kan dock inte uteslutas att det finns mindre företag som har en verksamhet som innebär att bedömningen blir mer komplicerad. Av det skälet bör Skatteverket i utformningen av informationsmaterial och i övrigt stöd till företagen särskilt beakta att det kan finnas företag vars verksamhet är sådan att de nya reglernas tillämplighet blir svårbedömd.

7.4 Övriga effekter

Till följd av att företagen inte bedöms påverkas i någon större utsträckning bedöms förslaget inte ha någon effekt på övriga ekonomin, enskilda, offentlig sektor, sysselsättningen eller miljön. Förslaget bedöms heller inte medföra några fördelningseffekter eller effekter på den ekonomiska jämställdheten.

7.5 Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget medför att Skatteverket kommer att behöva uppdatera informationsmaterial och utforma rutiner för verksamheten. Några särskilda informationsinsatser bedöms inte vara nödvändiga.

Endast ett mycket begränsat antal företag bedöms vara direkt berörda av den nya lagen. Utgångspunkten är därför att tillkommande kostnader för Skatteverket kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslaget bedöms inte påverka kostnaderna för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

7.6 Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bygger på en åtgärd enligt en EU-förordning. Bedömningen är att förslaget är förenligt med EU-rätten.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023

Inledande bestämmelser

1 § *Denna lag innehåller bestämmelser om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag under 2023.*

I paragrafen finns en upplysning om lagens innehåll.

Lagen innehåller bestämmelser om en tillfällig skatt på extraordinära vinster för vissa företag. Lagen tillämpas endast under beskattningsår 2023 vilket utvecklas närmare i avsnittet Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

2 § *Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska betalas till staten och ska behandlas som en statlig inkomstskatt för juridiska personer.*

Skatten ska anses utgöra statlig inkomstskatt vid avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

I paragrafen finns inledande bestämmelser till lagen.

Av *första stycket* framgår att den tillfälliga skatten på extraordinära vinster ska betalas till staten och behandlas som en statlig inkomstskatt för juridiska personer. Det innebär till exempel att skatten inte får dras av enligt 9 kap. 4 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL.

Av *andra stycket* framgår att skatt som tas ut enligt lagen ska anses utgöra statlig inkomstskatt vid avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt, förkortad avräkningslagen. Det innebär att skatten påverkar utrymmet för avräkning av utländsk skatt på samma sätt som gäller i fråga om den ordinarie bolagsskatten. Vilka utländska skatter som får avräknas mot svensk skatt följer av avräkningslagen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ord och uttryck i lagen

3 § *Ord och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229), om inget annat anges.*

I paragrafen anges att ord och uttryck som används i lagen har samma betydelse som i inkomstskattelagen. Detta gäller dock inte ord och uttryck som har en egen definition i denna lag, såsom ”verksamhet inom sektorn för fossila bränslen” i 4 § och ”beskattningsbar inkomst” i 6 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

4 § *Med verksamhet inom sektorn för fossila bränslen avses näringsverksamhet där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från ett eller flera av följande verksamhetsområden:*

- utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol,
- petroleumraffinering,
- tillverkning av stenkolsprodukter.

I paragrafen finns en definition av uttrycket ”verksamhet inom sektorn för fossila bränslen”. Med sådan verksamhet avses näringsverksamhet där minst 75 procent av nettoomsättningen kommer från ett eller flera av verksamhetsområdena utvinning av råpetroleum, naturgas eller kol, petroleumraffinering eller tillverkning av stenkolsprodukter. Definitionen utgår ifrån artikel 2.17 och 14.1 i Rådets förordning (EU) 2022/1854 av den 6 oktober 2022 om en krisintervention för att komma till rätta med de höga energipriserna. Som stöd för bedömningen av vilken verksamhet som ett företag bedriver kan befintliga SNI-koder användas. I EU-förordningen hänvisas till Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Skattskyldighet

5 § *Skattskyldig är en svensk juridisk person som bedriver verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Skattskyldig är också en utländsk juridisk person som bedriver sådan verksamhet från ett fast driftställe i Sverige.*

I paragrafen finns bestämmelser om vilka företag som är skattskyldiga för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster.

Skattskyldiga är svenska juridiska personer som bedriver verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Av 6 kap. 3 § IL framgår att en juridisk person kan anses vara en svensk juridisk person på grund av sin registrering. Om registrering inte skett kan i stället platsen för styrelsens säte eller någon annan sådan omständighet medföra att den juridiska personen anses vara svensk. Vad som menas med verksamhet inom sektorn för fossila bränslen framgår av 4 §.

Skattskyldiga är också utländska juridiska personer som bedriver verksamhet från ett fast driftställe i Sverige. Det gäller dock bara om den verksamhet som bedrivs från det fasta driftstället är verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Av 6 kap. 7 och 11 §§ IL följer att en utländsk juridisk person är skattskyldig i Sverige bl.a. för inkomst från ett fast driftställe här. För att skattskyldighet ska föreligga också enligt denna nya lag måste inkomsten från det fasta driftstället härröra från verksamhet inom sektorn för fossila bränslen. Ett utländskt företag

som bedriver verksamhet inom sektorn för fossila bränslen i den stat där det hör hemma och som har ett fast driftsställe i Sverige där annan verksamhet bedrivs, är därmed inte skattskyldig enligt denna lag.

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Beskattningsunderlag

6 § *Den tillfälliga skatten tas ut på ett beskattningsunderlag som utgörs av den del av den beskattningsbara inkomsten som överstiger 120 procent av ett jämförelsetal beräknat enligt 7 §. Med beskattningsbar inkomst avses underlaget för statlig inkomstskatt enligt 65 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229).*

I paragrafen finns bestämmelser om beskattningsunderlaget för den tillfälliga skatten.

Beskattningsunderlaget är den del av den beskattningsbara inkomsten som överstiger 120 procent av ett jämförelsetal. Den beskattningsbara inkomsten är den skattskyldiges skattemässiga resultat, dvs. det underlag som ligger till grund för uttag av bolagsskatt. Det som avses är således underlaget för statlig inkomstskatt enligt 65 kap. 10 § IL.

Hur jämförelsetalet beräknas anges i 7 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

7 § *Jämförelsetalet uppgår till ett belopp som motsvarar den skattskyldiges genomsnittliga beskattningsbara inkomst under en period om fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Perioden ska dock bara omfatta beskattningsår som påbörjas före den 1 januari 2022. Om den skattskyldige inte har bedrivit näringsverksamhet under fyra på varandra följande beskattningsår under den angivna perioden, ska jämförelsetalet beräknas baserat på de beskattningsår som omfattas av nämnda period.*

Om den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten är negativ ska jämförelsetalet anses uppgå till noll kronor.

Paragrafen anger hur jämförelsetalet ska beräknas.

Av första stycket framgår att jämförelsetalet ska bestämmas till ett belopp som motsvarar den skattskyldiges genomsnittliga beskattningsbara inkomst under fyra beskattningsår. Med beskattningsbar inkomst avses detsamma som i 6 §, dvs. den skattskyldiges skattemässiga resultat som ligger till grund för uttag av bolagsskatt. De fyra beskattningsår som ska användas vid beräkningen är det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017 och de tre beskattningsår som följer direkt på det året. För skattskyldiga som har kalenderår som räkenskapsår, och därmed också beskattningsår (se 1 kap. 15 § IL), innebär det att jämförelsetalet ska beräknas på den beskattningsbara inkomsten för åren 2018–2021. För skattskyldiga som har s.k. brutet räkenskapsår med bokslut den 30 juni, ska jämförelsetalet beräknas baserat på den beskattningsbara inkomsten under perioden 1 juli 2018–30 juni 2022. Beräkningsperioden ska dock bara omfatta beskattningsår som påbörjas före den 1 januari 2022. Om den skattskyldige inte har bedrivit näringsverksamhet under fyra på varandra följande beskattningsår under den aktuella perioden, t.ex. på grund av att verksamheten är nystartad, ska

beräkningen grundas på de år som verksamhet har bedrivits. Det innebär till exempel att om verksamheten startas upp den 1 januari 2020 ska jämförelsetalet beräknas med stöd av två beskattningsår, 2020 och 2021.

Om den genomsnittliga beskattningsbara inkomsten är negativ ska jämförelsetalet anses uppgå till noll kronor. Det gäller således bara om den slutliga genomsnittliga inkomsten är negativ. Om den beskattningsbara inkomsten för ett eller flera av de år som ska summeras är negativ så leder inte det till att underskottet för varje år ska avrundas till noll.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.

Skattens storlek

8 § *Den tillfälliga skatten på extraordinära vinster är 33 procent av beskattningsunderlaget.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om skattesatsen för den tillfälliga skatten på extraordinära vinster. Skatten uppgår till 33 procent och tas ut utöver den ordinarie bolagsskatten på 20,6 procent.

Övervägandena finns i avsnitt 4.5.

Förfarandet

9 § *Den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag är på begäran av Skatteverket skyldig att lämna de uppgifter som behövs för att verket ska kunna bedöma skattskyldigheten.*

Skatteverket får förelägga den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen att lämna uppgifterna.

Ett föreläggande enligt andra stycket får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Då gäller bestämmelserna om vitesföreläggande i 44 kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

I paragrafen finns bestämmelser om Skatteverkets kontroll av skattskyldigheten för den tillfälliga skatten.

Av första stycket framgår skyldighet för den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen att lämna de uppgifter som behövs för att Skatteverket ska kunna bedöma skattskyldigheten.

Skyldigheten att lämna uppgifter gäller inte samtliga juridiska personer som är skattskyldiga i Sverige enligt inkomstskattelagen. Uppgiftsskyldighet aktualiseras först efter att Skatteverket framställt en begäran om att lämna uppgifter. Sådan framställan kan endast lämnas till de företag som kan antas vara skattskyldiga. Kan antas innebära ett lågt ställt beviskrav som medför att Skatteverket har goda möjligheter att inhämta de uppgifter verket behöver för att kunna bedöma skattskyldigheten. Förfarandet innebär att Skatteverket har att identifiera de bolag och fasta driftställen som kan antas vara skattskyldiga enligt lagen och därefter framställa sin begäran om kompletterande uppgifter.

Av andra stycket framgår att Skatteverket får förelägga den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen att lämna uppgifterna. En sådan begäran om uppgifter

som avses i bestämmelsens första stycke får därmed lämnas genom ett föreläggande.

Av *tredje stycket* framgår att Skatteverket har möjlighet att besluta att ett föreläggande ska förenas med vite. Bestämmelserna i 44 kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen tillämpas i detta avseende.

Av *fjärde stycket* framgår att ett föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart. Att vitesförelägganden gäller omedelbart gör att möjligheterna att förhala processen genom att överklaga är begränsade. Eftersom besluten gäller omedelbart, stoppas bara processen om förvaltningsrätten beslutar att beslutet tills vidare inte ska gälla, s.k. inhibition.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.1.

10 § *Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgift om en rättshandling med den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag.*

Ett föreläggande enligt första stycket får förenas med vite om det finns anledning att anta att föreläggandet annars inte följs. Då gäller bestämmelserna om vitesföreläggande i 44 kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart.

I paragrafen finns bestämmelser om s.k. tredjemansföreläggande.

I *första stycket* regleras en möjlighet för Skatteverket att förelägga någon annan än den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag att lämna uppgift om en rättshandling med den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen. Föreläggandet får riktas mot den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo. Den som föreläggs ska lämna uppgift om en ingången rättshandling. Det ska gälla sådana uppgifter som man faktiskt har tillgång till och som rör rättshandlingen. Föreläggandet ska avse förhållanden som är av betydelse för att kontrollera skattskyldighet enligt lagen.

Av *andra stycket* framgår att Skatteverket har möjlighet att besluta att ett föreläggande ska förenas med vite. Bestämmelserna i 44 kap. 3 och 4 §§ skatteförfarandelagen är då tillämpliga.

Av *tredje stycket* framgår att ett föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart. Att vitesförelägganden gäller omedelbart gör att möjligheterna att förhala processen genom att överklaga är begränsade. Eftersom besluten gäller omedelbart, stoppas bara processen om förvaltningsrätten beslutar att beslutet tills vidare inte ska gälla, s.k. inhibition.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.2.

11 § *Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera den som kan antas vara skattskyldig enligt denna lag. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än den som revideras. I fråga om revision gäller bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).*

I paragrafen finns bestämmelser om revision och en hänvisning till tillämpliga bestämmelser i skatteförfarandelagen.

Paragrafen innebär en möjlighet för Skatteverket till fördjupad utredning i de fall den som kan antas vara skattskyldig enligt lagen inte medverkar eller motsätter sig utredning. Skatteverket får även besluta om revision för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av någon annan än den som revideras, s.k. tredjemansrevision. Skatteverket bör i möjligaste mån använda de mindre ingripande åtgärder som står till buds. Det gäller främst möjligheten till frågor och föreläggande, vilket närmast kan liknas vid skrivbordskontroll i skatteförfarandet. Genom hänvisning till tillämpliga bestämmelser i skatteförfarandelagen tillgodoses även nödvändiga rättssäkerhetskrav.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.3.

12 § *Skatteverket ska besluta om skatt enligt denna lag på grundval av de uppgifter som*
– *har lämnats enligt 9 §,*
– *har lämnats i en inkomstdeklaration enligt 31 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) för det beskattningsår som lagen tillämpas, och*
– *i övrigt har kommit fram vid utredning.*

Skatteverket ska räkna fram jämförelsetalet enligt 7 § på grundval av de uppgifter som framgår av beslut om slutlig skatt för respektive beskattningsår. Med slutlig skatt avses även skatt som har bestämts genom ett omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol.

Underrättelse om beslut om skatt enligt denna lag ska skickas till den skattskyldige senast den 15 i femtonde månaden efter beskattningsårets utgång.

I paragrafen finns bestämmelser om beslut om skatt.

I *första stycket* regleras att Skatteverket fattar beslut om skatt enligt lagen och på vilka uppgifter som ska ligga till grund för ett sådant beslut.

Av *andra stycket* framgår att Skatteverket ska räkna fram ett jämförelsetal och vilka uppgifter som ska ligga till grund för beräkningen. Genom hänvisningen till 7 § tydliggörs att jämförelsetalet beräknas på uppgifter från fyra på varandra följande beskattningsår med start det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2017. Uppgifter till grund för beräkning av jämförelsetalet framgår av beslut om slutlig skatt, omprövningsbeslut eller efter ett beslut av domstol för respektive beskattningsår och finns i beskattningsdatabasen.

I *tredje stycket* framgår vid vilken tidpunkt Skatteverket ska lämna underrättelse om beslut om skatt enligt lagen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

13 § *Skatt beräknad enligt denna lag ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om skatt fattades.*

De förfallodagar som avses i första stycket framgår av 62 kap. 9 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

I paragrafen finns bestämmelser om förfallodag när skatt enligt lagen senast ska betalas.

I *första stycket* regleras att skatt enligt lagen ska betalas senast den förfallodag som infaller närmast efter det att 90 dagar har gått från den dag då beslut om skatt

fattades. Bestämmelsen överensstämmer med 62 kap. 8 § skatteförfarandelagen vid beslut om slutlig skatt.

I *andra stycket* hänvisas till skatteförfarandelagen i fråga om vilka förfallodagar som avses.

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

14 § *I fråga om handläggning i övrigt enligt denna lag gäller i tillämpliga delar det som sägs i skatteförfarandelagen (2011:1244) om*

- proportionalitetsprincipen i 2 kap. 5 §,
- Skatteverkets skyldighet att utreda och kommunicera i 40 kap.,
- ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap.,
- bevissäkring i 45 kap. och 69 kap. 2–12 §§,
- betalningssäkring i 46 kap. och 69 kap. 13–18 §§,
- uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap.,
- skattetillägg i 49 kap.,
- befrielse från särskilda avgifter i 51 kap.,
- beslut om särskilda avgifter i 52 kap.,
- företrädaransvar i 59 kap. 12–21 §§,
- betalning och återbetalning av skatter i 61–65 kap.,
- omprövning, överklagande och ändring i beslut på grund av skatteavtal i 66 och 67 kap.,
- besluts verkställbarhet i 68 kap.,
- indrivning i 70 kap., och
- verkställighet i 71 kap.

I paragrafen finns hänvisning till tillämpliga delar av skatteförfarandelagen som ska gälla vid handläggning av ärende enligt lagen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.
2. Lagen tillämpas för det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2022.
3. Lagen upphör att gälla vid utgången av 2023.
4. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande för det beskattningsår som anges i 2.

I *första punkten* anges att lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

I *andra punkten* anges att lagen ska tillämpas för det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2022. Lagen tillämpas bara för det beskattningsåret. Av 1 kap. 15 § IL följer att räkenskapsår utgör beskattningsår för juridiska personer. Det innebär att lagen ska tillämpas för det räkenskapsår som påbörjas närmast efter den 31 december 2022. För en juridisk person med kalenderår som räkenskapsår tillämpas lagen för beskattningsåret 1 januari 2023–31 december 2023. För en juridisk person med s.k. brutet räkenskapsår som påbörjas den 1 juli, tillämpas lagen för beskattningsåret 1 juli 2023–31 juni 2024.

I *tredje punkten* anges att lagen upphör att gälla vid utgången av 2023.

I *fjärde punkten* anges att lagen dock fortfarande gäller för det beskattningsår som anges i 2, dvs. det beskattningsår som påbörjas närmast efter den 31 december

2022. Det innebär att lagen fortsatt gäller för beslut som hänför sig till det aktuella beskattningsåret, även om beslutet fattas vid en tidpunkt efter att lagen har upphört att gälla.

Övervägandena finns i avsnitt 6.